இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

வாய்மொழிச் செய்யுள்களில் - அறநெறிச் சிந்தனைகள்

இரா.மருதவேல்
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
து.ர.யு. அகர்சன் கல்லூரி,
மாதவரம், சென்னை – 60

முன்னுரை

தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கலைகளில் தெருக்கூத்துக் கலை முதன்மையானதாகப் போற்றப்படுகிறது. தெருக்கூத்து கிராமப்புற மக்களிடையே காணப்படும் வழக்காறுகளில் ஒன்று. திருவிழாக் காலங்களில் மக்கள் கண்டுகளிக்க தெருக்கூத்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. அதனைக் காண்பதற்காக வெகுதூரத்திலிருந்து மக்கள் வருவதைக் காண்கிறோம். தெருக்கூத்து என்றாலே பெரும்பாலும் இராமாயணம், மகாபாரதம் காவியங்களை மையமாகக் கொண்ட கதைகளைத்தான் நிகழ்த்துகின்றனர். அவ்வாறு நிகழ்த்தும் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் கதைகளோடு மக்களுக்கு நல்ல அறச்சிந்தனை உடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் விதமாக பல வாய்மொழிச் செய்யுள்களை பாடப்பட்டு வருவதை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களின் வாய்மொழிச் செய்யுள்கள்

தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் பாடல்கள் மற்றும் நாடகங்களை இயற்றுவதில் வல்லவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், செய்யுள்கள் இயற்றும் பாங்கை நோக்கும் போது அவர்கள் உலக அறிவு நுட்பங்களைத் தெள்ளத் தெளிவாக அறிந்திருக்கின்றனர் என்பது விளங்கும். புதுவைக்கு அருகாமையில் உள்ள **நானமேடு** கிராமத்தைச் சேர்ந்த தெருக்கூத்துக் கலைஞர் **ஆர்.என் சீனுவாசன்** அவர்கள் பல வாய்மொழிச் செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் தனது செய்யுள்களின் வாயிலாக மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த அறக் கருத்துக்களையும், மனிதன் தீய வழிகளில் செல்லாமலிருக்க அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வழி முறைகளையும் வெளிப்படுத்தி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தாய்த்தந்தையை வணங்குதல்

பிள்ளைகளுக்கு அன்பையும், அக்கறையும் காட்டி உலகைக் காண்பதற்கு வெளிச்சத்தைத் தந்தவர்கள் பெற்றோர்கள். அவர்களின்றி நாம் இல்லை. அவர்களின் கடைசிக் காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளாமல் கேட்பாரற்றுத் தவிக்கும் பெற்றோர்கள் முதியோர் விடுதிகளில் நிரம்ப உள்ளனர். ஒருவேளை உணவுக்குக் கூட வழியில்லாமல் வாடித் தவிக்கும் பெற்றோர்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கும் விதமாகப் பின்வரும் செய்யுள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

> **“கண்டதோரு கோவிலெல்லரங் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு**
> **உண்டி செலுத்திவரு முலகீரே – மண்டலத்தி**
> **லுற்றத் தவமிருந்து வுடன்மெலிய வயிர்சரிய**
> **பெற்று வளர்த்தாரைப் பேண்” (சீனுவாசன், நாணமேடு)**

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

எனும் இச்செய்யுளில் கோவில்களுக்குச் சென்று கையெடுத்து வணங்கி அங்குள்ள உண்டியலில் பணம் செலுத்தும் பிள்ளைகள், பத்து மாதம் சுமந்தெடுத்த தாயின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் தோன்றுவதில்லை. ஒருவனுக்கு தாயும் தந்தையும் தான் முதல் தெய்வம், அவர்களை வணங்கி மகிழ்ந்து அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை பூர்த்தி செய்வதே பிள்ளைகளின் அறச்செயல்கள் என்பதை வாய்மொழிச் செய்யுளில் வலியுறுத்துகின்றார். மேலும்,

“கன்றை மறாவதக் கறவைப்போற் றாய்தந்தை
அன்று வளர்த்தெடுத்த அருமையதை - இன்று வந்த
மனையாளின் சொற்கேட்டு மாறாக நடப்பவனைத்
துனய னென்றே கூறத் தகா” (சீனுவாசன், நாணமேடு)

இச்செய்யுளில் கன்றை ஈன்ற பசுவானது கன்றுக்குத் தவறாமல் பால் கொடுத்து வளர்க்கும். அதுபோலத் தாயும் தந்தையும் தன் பிள்ளைதான் தனக்கு வாழ்க்கை என்று மார்மீதும் தோள்மீதும் தூங்க வைத்து, சீராட்டிப் பாலும் சோறும் ஊட்டி வளர்க்கின்றனர். ஆனால் பெற்றோரின் சொல் படி நடக்காத பிள்ளை மனைவியின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பானாயின் அவன் தாயையும் தந்தையையும் தன் நாவினால் பிள்ளை என்றுச் சொல்ல தகுதியில்லாதவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பாலோடு சோறும் பூணமும் பவிப்புமும் பசிக்குதுவி
சீலை யுடுத்தியவர் ஜீவனைப்போற் மேலாக
ஊட்டிலிலும் கொட்டிலிலும் வளர்த்தானைக் கதிகலங்க
விட்டவனைக் கொல்லும் வினை” (சீனுவாசன், நாணமேடு)

எனும் இச்செய்யுளில் பாலும் சோறும் பசி நேரம் அறிந்து, அப்பா! மகனே! கண்ணே! சாப்பிடு, என்று கொடுப்பதோடு, குழந்தைகள் தூங்கும் வரை அருமையான பாட்டுகள் பாடியும், கதைகளைச் சொல்லியும் மகிழ வைக்கின்றனர். மேலும், தன் குழந்தைக்கு வண்ண வண்ண பட்டு ஆடைகளுடுத்தி அழகு பார்த்து வளர்த்த தாய் தந்தை உண்ண உணவும், அணிய ஆடையும் இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். இவ்வாறு தவிக்கவிட்ட பிள்ளைகளுக்குப் பாவம் வந்து சேரும் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றார்.

“மாயமருந்திட்ட மாமிமனையான் மகிழ
தாயை மறந்திட்ட தறுதலைகள் தேயந்தில்
நீதியுளத் தெய்வத்தை நினைத்தாலும் போகாது
பாதக னென்னும் பழி (சீனுவாசன், நாணமேடு)

இச்செய்யுளில், தாய், தந்தை பாசமும், சுற்றத்தாருடைய நன்றிக் கடனையும், பெரியோர்களுடைய அனுதாபமும் இல்லாது திருமணம் செய்து, மாமியாரும் தன் மனையாளும் ஆனந்தக்களிப்பு அடையுமாறு செய்து, பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையை மறந்த பிள்ளைகள் எண்ணற்ற நதிகளில் நீராடினாலும், கோவிலுக்குச் சென்று கும்பிட்டாலும் பாவமும், பழியும் அவனைவிட்டு நீங்காது என்று குறிப்பிட்டுளார். தாய் தந்தையைப் பேணிக் காப்பதே ஒரு பிள்ளைக்கு தலைச்சிறந்த அறம் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

மனிதன் செய்யும் பயனற்ற செயல்

பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், இறந்தோம் என்று இருந்திடாமல் எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் பயனுடைய அறச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். வாழ்விற்குப் பயனளிக்காத எந்தச் செயலும் பயனற்றது. மனிதன் குற்றமற்றவனாய் வாழ மனதில் எந்தத் தீய எண்ணங்களும் இல்லாமல் நல்ல செயல்களைச் செய்து வாழ்வானாயின் வாழ்க்கையானது சிறப்பாக அமையும் என்பதைப் பின்வரும் செய்யுள் வலியுறுத்துகிறது.

“அனுதினமும் வேதநூற் படித்துமென்ன

ஆலயஞ்சென்றழுத் தொழுதாலென்ன
கனபடுத்து அரியாதவ மிருந்தாலென்ன
வாய்பேசா விரமதைக் கொண்டாலென்ன
கனங்கொண்ட காவேரி கங்கை பெண்ணை
காசி நதித்தீர்தளங்களாடி யென்ன
மனதில் தூய்மை ஒழுங்குறயிருந்தால் மட்டில்
மகிமையுற்ற ஜோதியைக் கண்டறியலாமே”[24](சீனுவாசன், நாணமேடு)

இச்செய்யுளில் தினந்தோறும் வேதநூற்களைப் படித்துப் பயன் என்ன? தேவாலயங்களுக்குச் சென்று தன் குறையைக் கூறி அழுது தொழுது பயன் என்ன? ஒரு நாள் முழுவதும் பேசாமல் மௌனமாக இருந்து பயன் என்ன? காவேரி, காசி, கங்கை, யமுனா, தென்பெண்ணை முதலிய பல நதிகளில் நீராடுவதால் பயன் என்ன? இத்தகைய செயல்களைச் செய்தால் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. மனதில் அழுக்கெனுங் கறையை அகற்றி பரிசுத்தம் செய்து வந்தால் அறிவு என்னும் ஒளியைப் பெறுவான் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலின் வாயிலாக மனதை தூய்மையான எண்ணத்தைக் கொண்டு வாழ்பவனே நல்ல அறங்களைச் செய்ய வழிவகுக்கும் என்று கூறுகிறது.

பொய்வேடம் உள்ள மானிடப்பிறவி

மனிதர்கள் பிறருக்கு தகுந்தாற்போல் தங்களை மாற்றிக் கொள்கின்றனர். நான்தான் இவ்வுலகில் பெரியவன், எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று கூறிக்கொண்டு பல பொய் வேடங்களில் நடித்துக் கொண்டிருக்கும் மானிடர்களை பின்வரும் செய்யுள் விளக்குகிறது.

“மண்டலத்தில் நான் பெரிய யோகியென்றும்
மந்திரத்தால் மலையைப் பிளந்திடுவேனென்றும்
தண்டுகமண்டலத்தோடு புலித்தோலாடைத்
தரித்து வெண்ணீரணிந்து சடைகளாட
அண்டர்புகழ் சிவபெருமான் உருவந்தோன
அடியேனுக்கமுதளிப்பீரம்மா வென்று
உண்டகவீட்டில் ரண்டகங்கள் செய்வோர் தன்னால்
உண்மையான சாதுகளுக்கிழி வுண்டாச்சே” (சீனுவாசன், நாணமேடு)

எனும் இச்செய்யுளில் உலகத்திலே நான் தான் பெரிய யோகி என்று கூறுபவர்களும், மந்திரத்தால், மலையை மண்ணாக்குவேன், மண்ணைக் கயிறாகத் திரிப்பேன் என்று கூறுபவர்களும், தாடியையும் நீண்ட சடையையும் வளர்த்துக் கொண்டு கையில் தண்டும், கமண்டலம் பிடித்துக் கொண்டு இடையில் புலித்தோலையும் கட்டிக் கொள்பவர்களும், உடம்பு முழுவதும் திருநீறணிந்து கையில் திருவோடேந்தி, **“அம்மா! சிவனடியார் வந்திருக்கிறேன் முதலளிப்பீர”** என்று வேண்டுபவர்கள் அவர்களிட்ட அன்னத்தை உண்டு, அந்த வீட்டுக்கே துரோகம் செய்யும் பாவிகளால் ஆபத்து உண்டாகும் என்று கூறுகின்றார். பால் வார்த்த வீட்டுக்கு பழி நினைக்கக் கூடாது என்பதை இச்செய்யுள் உணர்த்துகின்றது.

காலம் மாறியது

“காலம் பொன் போன்றது, கடமை கண் போன்றது” என்பதை உணராதவர்கள் காலத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறனர். வாழ்வில் எத்தகைய முன்னேற்றமும் அடையாமல் பிறரின் வளர்ச்சியைக் கண்டு பொறாமைக் கொள்ளும் மனிதனைப் பற்றிப் பின்வரும் செய்யுளின் வாயிலாகத் தெளிவுப்படுத்துகின்றார்.

“ஓயாது பொய் சொல்லி ஊர்க்குடியைக் கெடுத்து

 ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

மூலுத்தருக்கு உதவி புரிந்தோங்க வைக்குங்காலம்
வாயாடி வம்பர்களை வழக்கறிஞ ரென்றே
வையத்தோர் பொருளீயீந்து வாழ வைக்குங் காலம்
ஈயாரைக் கொடைவள்ள லென்றேற்றுங் காலம்
இவ்வுலகில் நல்லோர்களெழில் மறையலாச்சே” (சீனுவாசன், நாணமேடு)

எனும் இச்செய்யுளில், ஓயாது சும்மா இருக்காமல் பிறர் நம்பும் படியாக உண்மையாக நடந்ததைப்போல் சொல்லிப் பிறரின் குடியைக் கெடுத்து, தான் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கும் மனிதர்களும், ஒன்றும் அறியாத மக்களிடத்தில் உண்மையானவை என்று பொய்சொல்லி அவர்களின் குடியைக் கெடுத்தவர்களும், பொய்யை மெய்யைப் போலவும், மெய்யைப் பொய்யைப் போலவும் யாருக்கும் அஞ்சாமல் பேசித் திரிபவர்களும், இவரைக் கொண்டு நம் வழக்கை ஜெயித்து விடலாமென்று மதிமயங்கி பொருள் கொடுத்தவர்களும், பெற்றத்தாயின் தலையில் புல் சுமையை வைத்து தன் மனைவிக்கு குடை பிடித்துச் செல்லுபவர்களும் காலம் மாறியது என்று கூறப்படுகிறது. மனிதனாகப் பிறந்தவன் வாழுங்காலத்தை அறிந்து வாழவேண்டும் என்றுக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கோபத்தால் வருங்கொடுமை

“ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு” என்பது பழமொழி. எந்த ஒரு செயலையும் நிதானத்துடன் செய்ய வேண்டும். ஆத்திரப்படுதல் கூடாது. கோபம் ஒருவனுக்கு அழிவை உண்டாக்கும். அதனால், கோபத்தை அடக்கி இடத்திற்கு ஏற்றாற்போல பொறுமையுடன் செயல்பட வேண்டும். அப்படிப் பொறுமையைக் கடைப் பிடிப்பவனே வாழ்வில் வளம் பெறுவான். கோபம் கொண்டு வாழ்ந்தால் பின்வரும் துன்பநிலையை அடைவான் என்பதைப் பின்வரும் செய்யுள் தெளிவுப்படுத்துகிறது. இதனை,

“கோபத்தால் வரும் பெரிய ஆபத்தையா
கோபத்தால் குடியுழிந் கொலைகள் நேரும்
கோபத்தால் கொண்ட பொருளனைத்தும் போகுங்
கோபத்தால் வருமொழியாத்துயருந் துன்பம்
கோபத்தால் தாய் தந்தை யுறவைப்போக்குங்
கோபத்தாலழிந்தவர்கள் கோடானகோடி
கோபத்தால் வரும் வினைகள் மெத்தவுண்டு
கோபமே கூற்றனென வறிகுவீரே” (சீனுவாசன், நாணமேடு)

எனும் செய்யுளில் கோபக்குறியைக் கொண்டவர்களுடைய குடி பாழாய்ப் போகும், கொலைச் செய்ய நேரும், அழியாத துன்பமும் துயரமும் பெருகும், தாய், தந்தை, தமையன், தம்பி உறவைப் போக்கும், கோபத்தால் இவ்வையகத்தில் கோடான கோடி பேர்கள் மாண்டிருப்பதை நமக்குத் தெரிந்த வரையில் அறிந்திருப்போம் என்றும் ஆகையால், கோபத்தைக் காட்டிலும் பொறுமை நிதானத்தைத் தரவல்லது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

தெருக்கூத்துக் கலை ஆதியந்தமான கலையாக காணப்பட்டு வருகின்றது. இதில் பயனித்து வரும் தெருக்கூத்துக் கலைஞர்கள் தங்களின் கேள்வி ஞானத்தால் பெற்ற கல்வியைக் கொண்டு வாய்மொழியின் வாயிலாக பல செய்யுள்களை இயற்றி மக்களுக்கு அறச்சிந்தனை உடையக் கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றனர். இவர் பாடிய இச்செய்யுள்களின் வழியாக தாய் தந்தையைப் பேணிக்காத்தல், காலத்தால் வரும் கொடுமை, கோபத்தினால் உருவாகும் பகைமை, கால மாற்றத்தினால் வரும் துன்பம் ஆகியவற்றை மையமிட்டுக் காட்டியிருப்பது வாய்மொழிச் செய்யுள்களின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.